

Я знов почув, як хвилі неспокійні
Натхнення ніжного у серці прокотились,
До струн пісень моїх покійно прихилились,
І кобзи віщої почув я згуки ніжні.
Могутні крила з піснею ростуть
І сили неземні за хмари підіймають.
Куди вони ще серце моє звать,
Поранене — ще знов навіщо рвать,
На шлях який мене передзначають?

17. XII. 1911. Петербург

[З книги «Prelude».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#) .